

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України, розглянула звернення щодо практичного застосування норм податкового законодавства та з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні, в межах компетенції повідомляє таке.

Податковим кодексом України (далі – ПКУ) визначаються функції контролюючих органів, зокрема п. 191.1 ст. 191 ПКУ визначено, що контролюючі органи здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування і сплати податків та зборів, установлених Кодексом, а також надають індивідуальні податкові консультації.

Індивідуальна податкова консультація – це роз'яснення контролюючого органу, надане платнику податків щодо практичного використання окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючий орган, та зареєстроване в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій (п.п. 14.1.1721 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Згідно з п. 52.1 ст. 52 ПКУ за зверненням платників податків контролюючі органи надають їм безоплатно індивідуальні податкові консультації з питань практичного застосування окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, протягом 25 календарних днів, що настають за днем отримання такого звернення даним контролюючим органом.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Зважаючи на викладене та з урахуванням, що контролюючий орган надає конкретному платнику податків податкову консультацію, яка має індивідуальний характер і може використовуватися виключно таким платником, саме цей платник може звернутися до контролюючого органу з відповідним запитом.

Додатково повідомляємо, що згідно з п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до другої групи, належать фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Дія п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ не поширюється на фізичних осіб – підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та

оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи – підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи.

Слід зазначити, що перелік видів діяльності, заборонених для здійснення платниками єдиного податку першої – третьої груп, визначено пунктом 291.5 статті 291 ПКУ.

Однією з умов перебування фізичних осіб – підприємців на спрощеній системі оподаткування є здійснення розрахунків за відвантажені товари (виконані роботи, послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій формі) (пункт 291.6 статті 291 ПКУ).

Отже, фізична особа – підприємець – платник єдиного податку другої групи має право здійснювати господарську діяльність з надання послуг, за умови дотримання критеріїв визначених п. 291.4 ст. 291 ПКУ та з урахуванням обмежень визначених ПКУ.

Разом з тим, доходом для фізичної особи – підприємця платника єдиного податку є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності (п.п. 292.1 п. 292 ПКУ).

При цьому п.п. 292.4 п. 292 ПКУ у разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, комісії, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума отриманої винагороди повіреного (агента).

Платники єдиного податку першої – третьої груп ведуть облік у порядку, визначеному підпунктами 296.1.1 - 296.1.3 п. 296.1 ст. 296 ПКУ (п. 296.1 ст. 296 ПКУ).

Платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть Книгу обліку доходів (далі – Книга) шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів (пп. 296.1.1 п. 296.1 ст. 296 Кодексу).

Порядок ведення Книги, затверджений наказом Міністерства фінансів України 19.06.2015 № 579 та зареєстрований в Міністерстві юстиції України 07.07.2015 за № 800/27245, (далі – Порядок № 579).

Дані Книги використовуються платником податку для заповнення податкової декларації платника єдиного податку.

Враховуючи викладене вище, у день отримання фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку коштів від виконання робіт (послуг) за агентськими договорами, у книзі обліку доходів відображається вся сума коштів, яка надійшла на поточний рахунок платника податку та/або яку отримано готівкою, за такими договорами.

Разом з цим, з урахуванням п. 292.4 ст. 292 ПКУ, при заповненні податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця до доходу включається сума отриманої винагороди за агентськими договорами.

Зазначаємо, що відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.